

Adiunkt w Katedrze Telekomunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Obronił pracę doktorską w 2006 r. W 2007 r. pracował na pozycji postdoc w CNRS-LAAS (Laboratory for Analysis and Architecture of Systems of CNRS) we Francji, gdzie zajmował się problematyką wykrywania anomalii i ataków sieciowych. Prowadzi badania nad postrzeganiem jakości przez użytkowników sieci telekomunikacyjnej – głównie usługi wideo (serwisy VOD, systemy monitoringu, gry komputerowe).

CZAS REALIZACJI STYPENDIUM SCIEIX:
1.10.2010 – 31.03.2011

PROJEKT:
**QoHealth – QoE
Optimisation for Health
Tele-monitoring and Tele-
treatment Systems with
Constrained QoS**

Akademia
Górnictwo-Hutnicza
im. Stanisława
Staszica w Krakowie

PL

CH

University
of Geneva

Jaki był cel Pana projektu realizowanego w ramach programu SCIEIX?

Głównym problemem była kwestia jakości przesyłanych przez sieć telekomunikacyjną danych: skupiliśmy się na bardzo specyficznej dziedzinie, jaką jest telemedycyna. Zależało nam na opracowaniu testów jakości dla przesyłanych przez sieć telekomunikacyjną badań USG – taki sposób konsultowania wyników analiz medycznych wydawał się wtedy rewelacyjnym rozwiązaniem dla Mali, kraju, w którym praktykuje bodaj jeden chirurg na całym obszarze poza stolicą państwa, a dostęp do innych specjalistów jest równie ograniczony. Chodziło o wymyślenie oprogramowania, które przy dodatkowo słabej jakości łączy satelitarnych będzie w stanie wysyłać obrazy z badań USG do konsultacji medycznych.

Jakie były rezultaty projektu?

O ile w części technicznej osiągnęliśmy zakładany cel, o tyle nie doszło do wdrożenia rozwiązania: okazało się, że rozpiętość przypadków medycznych w Mali jest niewielka

oraz że pielęgniarzom wykonującym badania USG wystarczyło kilka tygodni szkolenia wspartych kilkoma miesiącami praktyki, by nie musieli się konsultować z lekarzem. Natomiast przy okazji realizowania projektu SCIEIX zostałem zaproszony do innych badań jakości: chodziło o używanie aplikacji mobilnych (kilka lat temu ogromnie nowatorski temat). Tamte badania były prowadzone dla Carnegie Mellon University z USA (jeden z najlepszych uniwersytetów technicznych na świecie). I tutaj odniosłem pełen sukces: powstał najlepszy dotąd w moim naukowym dorobku artykuł opublikowany w „Communication Magazine”.

Jak stypendium wpłynęło na Pana życie zawodowe i prywatne?

Udział w projekcie SCIEIX był istotną częścią mojego rozwoju zawodowego – dzięki stypendium udało mi się przejść od szerokiej i ogólnej tematyki do dwóch konkretnych i dziś coraz ważniejszych, jeśli chodzi o poszukiwania naukowe, dziedzin: telemedycyny i urządzeń mobilnych. Wyniki badań prowadzonych w Szwajcarii będą też częścią mojej habilitacji – stypendium stanowi w tym kontekście bardzo ważną cegiełkę.

Projekt SCIEIX to także tak bezcenne doświadczenia, jak np. możliwość spotkania się z prof. Antoine'em Geissbuhlerem, guru w swojej dziedzinie, i szansa obserwowania jego stylu pracy, sposobu myślenia itp. Praca w nowym zespole jest zawsze bardzo inspirująca dla naukowca: tylko w ten sposób można realnie i szybko poszerzyć swoje horyzonty naukowe, zdobyć cenne kontakty. Ostatnią wartością jest większa pewność siebie – wyjechałem, udało się, umiem sobie poradzić!

Gdyby nie stypendium...

... na pewno nie zająłbym się tematami jakości w aplikacjach mobilnych, a może też telemedycyną. A nawet gdybym na to trafił, bez projektu SCIEIX nie miałbym funduszy, które umożliwiły mi swobodę działania. Jestem stypendystą ministerialnego stypendium dla młodych i wybitnych naukowców, co najprawdopodobniej też nie byłoby możliwe bez uczestnictwa w programie SCIEIX.